

1984

I. 84. ВЪРХУ ПРЕЗИМЕТО НА ГРИГОРИЙ ЦАМБЛАК. – В: Т ъ р н о в с к а книжовна школа. Трети международен симпозиум, 12–15 ноември 1980. Т. 3. ВТУ и Института за балканистика при БАН. С., 1984, 201–206.

Името Цамблак вероятно е първичен прякор, а Григорий е църковно духовно име от гр. *грегорѣо* ‘бдя, будувам’.

I.85. ДВОЙНИ ЛИЧНИ ИМЕНА. – Б ъ л г. език, 34, 1984, № 4, 367–371.

Подложени са на разглеждане двойните лични имена у нас по регистрите за раждане на околийските градове до 1970 г. – 528 мъжки и 825 женски или общо 1353 имена.

1985

I.86. ПРЪСТЕНИ-ПЕЧАТИ ОТ XII – XIV ВЕК. – В: В е л и ч и е - т о на Търновград. [800 години от възстановяването на Българската държава]. С., Изд. ОФ, 1984, 358–361.

Обясняват се имената на носителите на 8 пръстена-печати: *Витомир, Доброслав, Калоян, Петър, Радослав, Слав, Ходор и Бесар*.

I.87. ВЪРХУ ЛИЧНИТЕ ИМЕНА НА ТЪРНОВГРАДЧАНИ ПРЕЗ ВЕКОВЕТЕ. – В: В е л и к о Търново 1185 – 1985. По случай 800-годишнината от въстанието на Асеновци и обявяването на Търново за столица на България. С., Изд. ОФ, 1985, 96–113.

Студията прави опит да надникне в състава и развитието на лично-именната система във Велико Търново от XII век до 1970 г. под влияние на изменящите се извънлингвистични фактори. За периода XII–XIV в. имената се представят по групи: носени от църковно-духовни лица; от лица от управляващата дворцова среда; трета група – принадлежащи към народните маси.

I.88. ИСТОРИКО-ОНОМАСТИЧНИ ПОДАТКИ ВЪРХУ ЕЗИКОВО-ЕТНИЧНАТА ПРИНАДЛЕЖНОСТ НА НАСЕЛЕНИЕТО В ТЪРНОВГРАД ПРЕЗ XII–XIV В. – В: К у л т у р а т а на средновековния Търнов. [Научна сесия “800-годишнината от възстановяването на Българската държава”]. С., БАН, Археол. институт и музей, 1985, 154–157.

Проучвайки запазения старинен ономастичен пласт в Търново и неговия район, се прави опит да се разкрият етническите и поселищни отношения през вековете, преди всичко от IX в. насетне.

I.89. ВЪРХУ МОНАШЕСКИТЕ ИМЕНА В ТЪРНОВГРАД И ТЪРНОВСКА ЕПАРХИЯ. – В: Търновска книжовна школа. Културно развитие на българската държава, край на XII–XIV век. Четвърти международен симпозиум. В. Търново, 16–18 окт. 1985 г. Т. 4. С., 1985, 241–246.

За пръв път у нас се подлагат на цялостно проучване духовните калугерски имена през XII–XIV в. и тези в днешна Великотърновска епархия.

1986

I.90. СЛАВЯНСКОТО ИМЕ ДЕСИСЛАВ – ДЕСИСЛАВА В БЪЛГАРСКАТА АНТРОПНИМИЯ И ИЗКУСТВО. – *Omnia a stica*, 30, Kraków, 1986, 241–247.

Проучва се по повод, че то се носи от съпругата на севастократор Калоян, ктитор на Боянската църква от 1259 г.

I.91. ЗА ПРОИЗХОДА НА СЕЛИЩНИТЕ ИМЕНА (в Ловешки окръг). – В: За произхода на географските имена в Ловешки окръг. ИБЕ при БАН и Енциклопедия “Ловеч и Ловешки окръг”. Ловеч, 1985, 40–58.

В студията се класифицират на семантична основа имената на 150 селища в бившия Ловешки окръг и въз основа на тях се правят изводи за поселищните и етнически отношения по средното и горно течение на р. Осъм и Вит през вековете.

I.92. СЕВЛИЕВО И СЕВЛИЕВСКИЯТ КРАЙ ПРЕЗ ВЪЗРАЖДАНЕТО (в съавторство с Хр. Йонков и Йонко Панов). С., Изд. ОФ, 1986, 416 с.

I.93. НАЧЕНКИ НА РЕВОЛЮЦИОННА ДЕЙНОСТ (в Севлиеvsка каза). – В: Севлиево и Севлевският край през Възраждането, 158–191.

I.94. ОБЯВЯВАНЕ И РАЗВОЙ НА АПРИЛСКОТО ВЪСТАНИЕ В СЕВЛИЕВСКА КАЗА. – В: Севлиево и Севлевският край през Възраждането, 191–317.

I.95. ПРИЗНАТЕЛНОСТ И ПРОСЛАВА НА АПРИЛЦИ. – В: С е в л и е в о и Севлевският край през Възраждането, 355–363.

I.96. ПРОИЗХОД И ЗНАЧЕНИЕ НА ИМЕТО ТЪРНОВГРАД. – В: И с т о р и я на Велико Търново. Т. I. С., Изд ОФ, 1986, 378–385.

1987

I.97. НЯКОЛКО ПРЕДВАРИТЕЛНИ ИЗВОДИ ОТ ТОПОНИМИЯТА НА ЛОВЕШКИ ОКРЪГ. – Б ъ л г. език, 37, 1987, № 1–2, 114–116.

Началото на топонимичната система в Ловешко се поставя по време на Първата българска държава, а се доразвива по време на османското владичество и след Освобождението.

I.98. ЧЕСТОТНО-ТЪЛКОВЕН РЕЧНИК НА ЛИЧНИТЕ ИМЕНА У БЪЛГАРИТЕ. С., ДИ “Д-р Петър Берон”, 1987, 216 с.

Отзиви: Р е ч н и к на имената. – О т е ч е с т в е н фронт, 41, № 11640, 20 юни 1983. Г р о з е в, Пламен. За всеки българин. – О т е ч е с т в е н фронт, 41, № 11 677, 10 авг. 1983. К а т а л о г за поръчки на книги на Изд. “Д-р П. Берон” за 1986, 1987 и 1988 г. С., 1986, с. 14. Предложен тираж 50 000, заявки 14 000. Заглавие: “Български имена. Честотно-тълковен речник”. Н а м е р а н с к и, Н. Ориентир в избора на име. В помощ на младите родители. – С е п т е м в р. слово (Михайловград), 27 авг. 1987; Ч о б а н о в, Иван. Н. П. Ковачев. Честотно-тълковен речник на личните имена у българите. – С ъ п о с т. езикознание, 13, 1988, № 4–5, 180–181. S z y m a ŋ s k y, Tadeusz. N. P. Kovačev. Čestotni-tâlkoven rečnik na ličnite imena u bálgarite. Sofia, “D-r Petar Beron”, Sofia, 1987, s. 216. – О п о м а с т и с а, 35, Kraków, 1990, 167–171.

Речникът е изграден на съвкупността от имената на родените деца в бившите 99 околийски центрове в страната до 1970 година: 1 388 522 момчета и 1 331 317 момичета или общо 2 719 839 деца; същите носят: 8699 мъжки лични имена и 11 537 женски или общо 20 236 имена. От тях в Речника са включени 5600 имена с честотност над 4.

I.99. БЪЛГАРСКА ОНОМАСТИКА. [Наука за собствените имена]. Първо издание. Рецензенти: проф. д-р Иван Дуриданов и ст. н. с. Димитрина Михайлова. С., ДИ “Наука и изкуство”, 1987, 212 с.

Първо издание на редовен печат с внесени подобрения във фотоофсетовото издание от 1982 г. (Вж. № I.75).

I.100. ПОВЪРХНИНА И ГРАНИЦИ НА БАТОШЕВСКОТО ЗЕМЛИЩЕ. – В: Б а т о ш е в о. Краеведски сборник. С., Изд. ОФ, 1987, 264 с., 9–12.

I.101. БАТОШЕВСКИТЕ КАМЕННИ НАДПИСИ. – В: Б а т о - ш е в о. Краеведски сборник. С., Изд. ОФ, 1987, 264 с., 34–36.

I.102. БАТОШЕВО В СВЕТЛИНАТА НА МЕСТНИТЕ НАЗВАНИЯ И ИМЕНАТА НА ХОРАТА. – В: Б а т о ш е в о. Краеведски сборник. С., Изд. ОФ, 1987, 264 с., 36–42.

I.103. БАТОШЕВО ПРЕЗ ЕПОХАТА НА ОСМАНСКОТО ВЛАДИЧЕСТВО. – В: Б а т о ш е в о. Краеведски сборник. С., Изд. ОФ, 1987, 264 с., 43–105.

I.104. ИЗВЕСТНИ БАТОШЕВЦИ. (в съавторство с Д. Попиванов)– В: Б а т о ш е в о. Краеведски сборник. С., Изд. ОФ, 1987, 264 с., 243–262.

I.105. СЕЛИЩНИТЕ ИМЕНА В ГАБРОВСКИ ОКРЪГ КАТО ИСТОРИЧЕСКИ ИЗВОР. – Т р у д о в е на Великотърновския университет, 22, С., 1987, № 2, 165–193.

Студията засяга етимологията и класификацията на 443 названия на селища в бивша Габровска, Севлиевска, Дряновска и Тревненска околии. Най-ранният пласт селищни названия се отнасят към Средновековието. Останалите имена се появяват през османското владичество, когато в планинските и предпланинските райони възникват многобройни родови колиби и махали, а с тях и имената им.

1988

I.106. ВЕЛИКОТЪРНОВСКИЯТ УНИВЕРСИТЕТ В МОЯ ЖИВОТ. – В: В е л и к о т ъ р н о в с к и университет “Кирил и Методий” 1963 – 1988. С., Изд. ОФ, 1988, 109–116.

I.107. ЗАРАЖДАНЕ И РАЗВИТИЕ НА БЪЛГАРСКАТА АНТРОПОНИМИЧНА СИСТЕМА. – В: Д о к л а д и. Втори международен конгрес по българистика, София, 23 май – 3 юни 1986 г. Т. 5. Диалектология и ономастика. С., БАН, 1988, 210–217.

Наченките на българската антропонимия се зараждат на индоевропейска и праславянска основа, а се развиват на южнославянско-балканска

и българска територия през VII–XIV и XV–XX век. Днес това е завършена личноименна система по отношение на словообразователния строеж и на имената ѝ от основния фонд.

I.108. ГАЛАКТИКАТА В ПРЕДСТАВИТЕ И КОСМОГОНИЯТА НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД. – В: С л а в и с т и ч н и проучвания. [Сборник в чест на X международен славистичен конгрес в София]. Велико Търново, ВТУ, 1988, 23–27.

Проучването установява названията за Галактиката у нас: *Бяла пътека, Бяла деруга, Бял път, Звезден път, Калдаръм, Керванджийски път, Коларски път, Кръстникова пътека, Кумов път, Кумова пътека, Кумски път, Млечен път, Плевен път, Попска пътека, Попски път, Пътя, Пътека, Пътечка, Път на грециниците, Път на робите, Сламен път, Сламена пътека, Хайдушки път, Царски път, Шосе.*

I.109. ГЕНЕЗИС И РАЗПРОСТРАНЕНИЕ НА ЛИЧНОТО ИМЕ ГЕОРГИ. – Б ъ л г. език, 38, 1988, 304–306.

История и етимология, честотност и разпространение на името по десетилетки и райони.

1989

I.110. ЗА ИМЕТО НА СРЕДНОВЕКОВНАТА КРЕПОСТ РЯХОВЕЦ – РАХОВЕЦ. – Е з и к и литер., 44, 1989, № 3, 121–123.

Името има ботанична основа от *орях/orех*, прил. *оряхов+ец*, срв. *Горна, Срядна и Долна Оряховица*.

1990

I.111. ЧЛ.-КОР. ПРОФ. ИВАН ДУРИДАНОВ НА 70 ГОДИНИ. – Н а у ч е н живот на Съюза на научните работници, 32, март–април 1990, № 2, с. 40.

I.112. ВИДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ НА БЪЛГАРСКАТА ОНОМАСТИКА. [Проф. д-р Иван Дуриданов на 70 години]. – Б ъ л г. език, 40, 1990, № 3, 239–241.

I.113. ЛИЧНИТЕ ИМЕНА В СЕЛО КРЪВЕНИК, СЕВЛИЕВСКА ОБЩИНА. – Е з и к и литер., 45, 1990, № 3, 31–39.

От регистрите за раждане в селото по азбучен ред в говорните им форми се обясняват всички лични имена: година на поява и число на раз-

пространение. С най-значителна честотност се проявяват 30 мъжки и 32 женски имена; на първо място стоят имената *Христо* 134 и *Мария* 154.

I.114. СЪСТОЯНИЕ И ПРОБЛЕМИ НА БЪЛГАРСКАТА АНТРОПОНИМИЯ. – В: *С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика*. [Материали от Първа кръгла маса на 16–17 юни 1989 г. във Велико Търново]. Т. 1. Велико Търново, ВТУ и ИБЕ при БАН, 1990, 10–19.

Един от пленарните доклади, в които се отчитат досегашните постижения в антропонимията и бъдещите предстоящи задачи: създаване на национален антропонимичен архив; издаване на нов именник на личните имена; да се събират и проучват фамилните и прякорни имена, имената на героите в произведенията на българските писатели; да се извършат социологически проучвания за въздействието на извънлингвистичните фактори върху подбора на имената за новородените деца.

I.115. НЯКОИ НАБЛЮДЕНИЯ ВЪРХУ ФАМИЛНИТЕ ИМЕНА В ДРЯНОВСКО. – В: *С ъ с т о я н и е и проблеми...*, т. 1, 116–117.

В словообразователно отношение се установяват три типа фамилни имена: *-ов/-ев-а*; *-ски*, *-ов-ски/-ев-ски* и *-ин-а*.

I.116. С ОБЕДИНЕНИ СИЛИ ДА ТЛАСНЕМ ТОПОНИМИЧНИТЕ ПРОУЧВАНИЯ. – В: *С ъ с т о я н и е и проблеми...*, т. 1, 120–123.

Изказват се виждания по бъдещите проблеми за развитие на ономастиката в България: създаване на Речник на географските термини, Исторически речник на селищните имена, Топонимичен речник, Речник на пещерите и пропастите и техните названия, Речник на народните названия на звездите и съзвездията, Речник на народните названия на ветровете, Речник на имената на улиците и площадите в страната и др.

I.117. ПРОИЗХОД, ЗНАЧЕНИЕ И РАЗПРОСТРАНЕНИЕ НА СВЕТСКИТЕ И ДУХОВНИТЕ ИМЕНА НА СОФРОНИЙ ВРАЧАНСКИ. – В: *С о ф р о н и й Врачански и проблемите на възрожденската ни култура (1739 – 1989)*. Юбилейна научна сесия по случай 250-годишнината от рождението на Софр. Врачански, 20 септ. 1989 г., с. Арбанаси. В. Търново, ВТУ и Съюз на научните работници – клон Велико Търново, 1990, 75–79.

Изяснява се произхода на личното светско име *Стойко*, на бащиното *Владиславов* и на монашеското име *Софроний*; посочват се и обекти в страната, назовани с неговото име – 47 улици и 10 учебни заведения.

I.118. ВИДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ НА БЪЛГАРСКАТА ОНО-
МАСТИКА. – Б ъ л г. език, 40, 1990, № 3, 239–241.

По случай 70-годишнината от рождението на чл.-кор. проф. д-р Иван
Дуриданов.

I.119. ЗА ИМЕТО НА СТАРОПЛАНИНСКИЯ РЕЗЕРВАТ “БО-
АТИН”. – Е з и к и литер., 46, 1991, № 2, 129–130.

В името на резервата е запазено старинно славянско лично име *Бога-
тин* < *Боатин*.

I.120. ЕТНОЛИНГВИСТИЧНИ КОНТАКТИ В БАСЕЙНА НА
РЕКА РОСИЦА СПОРЕД ТОПОНИМИЯТА. – Е з и к и литер. 46,
№ 5, 80–85.

Между предславянско тракоримско население и славянското населе-
ние почти не е имало контакт. Най-старинният топонимичен пласт се пред-
ставява от речни имена: *Росита* – *Росица*, *Видима*, *Вилѣя*, *Мйдна*, *Лѣеви-
ца* – *Левѣца*, *Крѣпец*, *Лѣмар*; от тюркски основи са местните имена *Басѣко-
вица*, *Батѣрица*, *Сѣгурица*. Началото на топонимичната мрежа се поставя
през Първата българска държава, а значително се разширява през Втора-
та, когато писмено са засвидетелствани имена на селища като: *Витен*(град),
Хотел(град), *Вишѣвград*, *Ботѣшово*, *Крамолѣн*...

1992

I.121. ПОГЛЕД ВЪРХУ ИМЕНАТА НА УЛИЦИТЕ В СЕВЛИЕ-
ВО. – Р о с и ц а (Севлиево), № 1, 4 ян. 1992, с. 4.

Във връзка с предстоящи промени на някои имена на улици и площа-
ди в града се прави цялостен преглед и класификация на улиците в градска-
та мрежа и се иска мнение на жителите.

I.122. РОСИЦА – СИНОНИМ НА СЕВЛИЕВСКИЯ КРАЙ. –
Р о с и ц а (Севлиево), 33, № 15 (1532), 11 април 1992.

Изяснява се произхода на названието и се посочват заведения, вест-
ници, предприятия и дружества с името на реката.

I.123. ТУРСКИТЕ ЗАВОЕВАНИЯ В ЛОВЕШКИЯ КРАЙ СПО-
РЕД ТОПОНИМИЯТА. – В: Т у р с к и т е завоевания на балкански-
те народи, отразени в исторически и литературни паметници от XIV –
XVIII век. Международна научна конференция, 20–22 май 1987 г. В.
Търново, ВТУ, 1992, 454–457.

Географското разпространение на топонимите от турски произход в Ловешкия край на брой 592, 2,58% от всичките 22 961 топонима посочва, че турската колнизация се е локализираща в равнината край р. Осъм от североизток (с. Летница на югозапад) към с. Александрово, Дойренци, Ловеч, Хлеvene, Абланино от Троян. Втори микрорайон се е намирал около горното течение на Катунешка река и Каменица в землището на с. Каленик, Угъргин, и Драгана.

I.124. ЛИЧНИ ИМЕНА В БЪЛГАРИЯ ПО НАЗВАНИЯ НА РАСТЕНИЯ. – *O n o m a s t i c a* (Kraków), 37, 1992, 169–182.

I.125. НАЙ-РАЗПРОСТРАНЕНОТО ЖЕНСКО ЛИЧНО ИМЕ В СЪВРЕМЕННАТА НИ ЛИЧНОИМЕННА СИСТЕМА (МАРИЯ – МАРИЙКА). – *Б ъ л г . език*, 42, 1992, № 6, 499–501.

Произход и разпространение на името, честотност по десетилетки и райони.

1993

I.126. ЛИТЕРАТУРНО-ФИЛОЛОГИЧЕСКИТЕ ЗАНИМАНИЯ НА ЧЛ. КОР. ПРОФ. АЛЕКСАНДЪР КОЛЕВ БУРМОВ. – *П р о - г л а с* (Велико Търново). Филологическо списание на ВТУ “Св. св. Кирил и Методий”, 2, 1993, № 3, 94–99.

Засяга се ранния период от дейността на Ал. Бурмов в областта на художествената литература, диалектологията и фолклора.

I.127. НАЗВАНИЯ НА СЕЛИЩАТА В РУСЕНСКО. (В съавторство с Л. Минева) – *Д е н н и ц а* (Русе), № 3, 16–29 април 1993.

Изяснява етимологията на селищните имена: *Бабово, Бесарабъво, Божичен, Борисово, Бъзън...*

I.128. НАЗВАНИЯ НА СЕЛИЩАТА В РУСЕНСКО. (В съавторство с Л. Минева) – *Д е н н и ц а* (Русе), № 4, 12–26 май 1993.

Изяснява етимологията на селищните имена: *Ветово, Голъмо Врѧново, Долѧните, Дълно Аблѧново и Ивѧново.*

1994

I.129. ОТ КРЪЖОК ПО ЕЗИКОЗНАНИЕ И ОНОМАСТИКА ДО “ЦЕНТЪР ПО БЪЛГАРСКА ОНОМАСТИКА” ПРИ ВЕЛИКОТЪРНОВСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ. – *А р х и в* за поселищни проучвания (АрПП) (В. Търново), 3, 1994, № 2, 3–10.

Развитие на ономастичните изследвания във ВТУ.

I.130. ЕДИН ПОЧТИ ЗАБРАВЕН КУЛТУРНОПРОСВЕТИТЕЛ, ЕТНОГРАФ И ПОЕТ – Петко Колев Гъбев. – А р х и в за поселищни проучвания, 3, 1994, № 3–4, 186–187.

I.131. ОСНОВА ЗА ПРОУЧВАНЕ СЪСТАВА, РАЗПРОСТРАНЕНИЕТО И ЧЕСТОТНОСТТА НА ЛИЧНИТЕ ИМЕНА В БЪЛГАРИЯ. – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика. Т. 2. В. Търново, 1994, 9–16.

I.132. ПО ПРИНЦИПИТЕ ЗА СЪЗДАВАНЕ НА БЪЛГАРСКИ ТОПОНИМИЧЕН РЕЧНИК. – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика. Т. 2. В. Търново, 1994, 167–170.

I.133. МЯСТОТО НА ТОПОНИМИЯТА КАТО ИЗВОР ЗА КРАЕВЕДСКИТЕ ИЗСЛЕДВАНИЯ. – В: И н т е г р а л н и я т подход в краеведската дейност у нас. В. Търново, ВТУ, 1994, 70–76.

I.134. ОТРАЖЕНИЕ НА ТОПОНИМИЯТА В ГРАМОТИТЕ НА БЪЛГАРСКИТЕ ЦАРЕ ОТ XIII–XIV ВЕК. – В: Т ъ р н о в с к а книжовна школа, 5. Паметници. Поетика. Историография. В. Търново, ВТУ, 1994, 291–303.

1995

I.135. ЧЕСТОТНО-ЕТИМОЛОГИЧЕН РЕЧНИК НА ЛИЧНИТЕ ИМЕНА В СЪВРЕМЕННАТА БЪЛГАРСКА АНТРОПОНИМИЯ. В. Търново, Изд. “Пик”, 1995, 621 с., тираж 500.

Отзиви: С. С е м о в а. Борба, № 34, 24.08.1996, с.8 (VII. 171); L. S e l i m s k i. Onomastica 41, Kraków, 1996, с. 279–284 (VII. 173); Љ u b o r K r á l i k, Kovačev, N.: Čestotno-etimologičen rečnik na ličnite imena v sávremennata bălgarska antroponimija: – Slavica Slovaka 1998, 2, s. 163–164.

I.136. ТОДОР КОДЖОВ – НЕИЗВЕСТЕН ТЪРНОВСКИ КНИЖОВНИК. – А р х и в за поселищни проучвания, 4, 1995, № 1, 100–104.

I.137. ОТРАЖЕНИЕ НА СОБСТВЕНОТО ИМЕ “ГЕРМАН” В БЪЛГАРСКАТА ОНОМАСТИКА. – А р х и в за поселищни проучвания, 4, 1995, № 2, 74–80.

Име, срещано и в топонимията и в антропонимията на България от древността до наши дни.

I.138. ПРОМЕНИ В АДМИНИСТРАТИВНО-СЕЛИЩНОТО ДЕЛЕНИЕ, В ИМЕНУВАНЕТО И ПРЕИМЕНУВАНЕТО НА СЕЛИЩАТА В СТРАНАТА. – А р х и в за поселищни проучвания, 4, 1995, № 3–4, 3–17.

I.139. ДВЕ СТАРИННИ ЛИЧНИ ИМЕНА В ТОПОНИМИЯТА НА КРЪВЕНИК, СЕВЛИЕВСКО (Блѣско и Мрѣско). – Б ъ л г. език, 45, 1995, № 1–2, 69–70.

Две редки лични имена, първото защитно-пожелателно, а второто – защитно.

I.140. ПОЯВА И РАЗПРОСТРАНЕНИЕ НА ЛИЧНОТО ИМЕ ЙГОР В БЪЛГАРИЯ. – Б ъ л г. език, 45, 1995, № 4, 333–334.

Името се явява в Русия в княжеските среди на варяжко-нормандска династия Рюриковичи от IX в. У нас се пренася чрез литература или смесени бракове към 1915 г.

I.141. НАШЕТО ХАЙДУШКО ДВИЖЕНИЕ. В. Търново, ВТУ, 1995, 160 с.

Научно-популярна историко-фолклорна книга за българското хайдутство.

I.142. СЪКРОВИЩНИЦА НА ПРЕЗИМЕНАТА В МАКЕДОНИЯ. – П р о г л а с (В. Търново). Филологическо списание на ВТУ “Св. св. Кирил и Методий”, 4, 1995, № 4, 80–82.

Отзив за “Речник на презимията кай македонците”. Т. I, А–Л. Скопие, 1994, 768 с.

I.143. ОТРАЖЕНИЕ НА СОБСТВЕНОТО ИМЕ “ТЕРМАН” В БЪЛГАРСКАТА ОНОМАСТИКА. – А р х и в за поселищни проучвания, IV, 1995, № 2, 74–80.

1996

I.144. СЪСТОЯНИЕ И ПРОБЛЕМИ НА БЪЛГАРСКАТА ОНОМАСТИКА ВЪВ ВЕЛИКОТЪРНОВСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ “СВ. СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ”. – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика, т. 3. Ономасти и ономастични изследвания в България. В. Търново, 1996, 21–28.

I.145. ЕДИН ПРЕДШЕСТВЕНИК НА БЪЛГАРСКАТА ОНО-
МАСТИКА. Георги Сава Раковски. – В: С ъ с т о я н и е и проблеми
на българската ономастика, т. 3. В. Търново, 1996, 35–38.

I.146. ЕДНА ОБОБЩАВАЩА КНИГА ПО ТОПОНИМИЯ НА
АРХЕОЛОГА ВАСИЛ МИКОВ ВЪЛОВ. – В: С ъ с т о я н и е и проб-
леми на българската ономастика, т. 3. В. Търново, 1996, 65–68.

I.147. ЧЛ.-КОР. ПРОФ. Д-Р ИВАН ВАСИЛЕВ ДУРИДАНОВ И
БЪЛГАРСКАТА ОНОМАСТИКА. – В: С ъ с т о я н и е и проблеми
на българската ономастика, т. 3. В. Търново, 1996, 77–82.

I.148. КЮСТЕНДИЛСКИЯТ КРАЕВЕД И ОНОМАСТ ИВАН
ВАСИЛЕВ УМЛЕНСКИ (22. 12. 1917 – 11. 01. 1992). – В: С ъ с т о я -
н и е и проблеми на българската ономастика, т. 3. В. Търново, 1996,
137–140.

I.149. ЖУРНАЛИСТ И ОНОМАСТ ОТ МОНТАНА – НИКОЛА
НАМЕРАНСКИ. – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската оно-
мастика, т. 3. В. Търново, 1996, 141–145.

I.150. СТ. Н. С. К.Ф.Н. ЛИЛЯНА ДОЙЧЕВА ДИМИТРОВА-ТО-
ДОРОВА (София). – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската
ономастика, т. 3. В. Търново, 1996, 153–156.

I.151. Н. С. I СТ. К.Ф.Н. АННА ЧОЛЕВА (София). – В: С ъ с -
т о я н и е и проблеми на българската ономастика, т. 3. В. Търново,
1996, 157–158.

I.152. Н. С. К. Ф. Н. РУМЯНА ДОНЕВА-КОКАЛИЧЕВА (Со-
фия). – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика. Т.
3. В. Търново, 1996, 159–160.

I.153. ЛИЛЯНА БОРИСОВА МИНЕВА-КОВАЧЕВА (Русе). –
В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика, т. 3. В. Тър-
ново, 1996, 169–170.

I.154. ЕДИН ОТ МЛАДАТА ГЕНЕРАЦИЯ ОНОМАСТИ – АЛЕ-
КСАНДЪР ПЕТРОВ АРНАУДОВ (Пазарджик). – В: С ъ с т о я н и е
и проблеми на българската ономастика, т. 3. В. Търново, 1996, 171–172.

I.155. ЩАСТЛИВО СЪЧЕТАНИЕ МЕЖДУ АРХЕОЛОГИЯ И ТОПОНИМИЯ – СТ. Н. С. К.И.Н. БОГДАН НИКОЛОВ (Враца). – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика, т. 3. В. Търново, 1996, 173–175.

I.156. КОНСТАНТИН ЖЕЛЯЗКОВ КОНСТАНТИНОВ (Асеновград). – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика, т. 3. В. Търново, 1996, 177– 178.

I.157. ПЕТЪР ГЕОРГИЕВ ВЪЛКОВ (ВПИ – Благоевград). – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика, т. 3. В. Търново, 1996, 179–181.

I.158. ЙОРДАН КРУМОВ ЕЛЕНИН (Пазарджик). – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика, т. 3. В. Търново, 1996, 183–184.

I.159. ЗАСЛУЖИЛ ЛЕКСИКОЛОГ И АНТРОПОНИМИСТ – СТ. Н. С. СТЕФАН ИЛЧЕВ (София). – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика. Т. 3. В. Търново, 1996, 207–211.

I.160. ЕДНА ОТ ПЪРВИТЕ К. Ф. Н. ПО БЪЛГАРСКА АНТРОПОНИМИЯ – АНАСТАСИЯ КОНДУКТОРОВА-ВЪЛКАНОВА. – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика, т. 3. В. Търново, 1996, 223–226.

I.161. БИБЛИОГРАФСКИ ТРУДОВЕ ЗА ЖИВОТА И ДЕЙНОСТТА НА ИЗСЛЕДОВАТЕЛИ В БЪЛГАРСКАТА ОНОМАСТИКА. – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика, т. 3. В. Търново, 1996, 235–256.

Посочени са основни библиографични статии за: проф. д-р Любомир *Андрейчин*, проф. Веселин *Бешевлиев*, проф. Густав *Вайганд*, проф. Кирил *Влахов*, акад. проф. д-р Владимир И. *Георгиев*, акад. проф. Димитър *Дечев*, доц. к.ф.н. Петър *Джамбазов*, акад. проф. д-р Иван В. *Дуриданов*, проф. д-р Йордан Д. *Заимов*, акад. проф. Йордан *Иванов*, проф. д-р Иван Н. *Иванов*, проф. Светомир Т. *Иванчев*, Атанас Т. *Илиев*, ст. н. с. Стефан *Илчев*, проф. д-р Константин *Иречек*, проф. д-р Анастас Т. *Иширков*, проф. Николай *Ковачев*, акад. проф. д-р Стефан *Младенов*, проф. Моско Д. *Москов*, ст. н. с. Богдан *Николов*, проф. Константин *Попов*, акад. проф. Стоян

М. Романски, проф. Русин Русинов, д-р Анастас Саламбашиев, проф. Борис Симеонов, Иван В. Умленски, ст. н. с. Георги Христов.

I.162. СЪСТОЯНИЕ НА НАРОДНАТА АСТРОНОМИЯ. Нов принос за астронимите в България. – В: О н о м а с т и ч н о и етнолингвистично пространство на езика. Сборник в чест на Николай Ковачев, т. I. Изд. “Знак-94”, с. 11-20.

I.163. ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА СЕВЛИЕВСКИЯ РЕВОЛЮЦИОНЕН КОМИТЕТ И ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ ПЛАНА НА АПРИЛСКОТО ВЪСТАНИЕ В СЕВЛИЕВСКО. – В: А п р и л с к о т о въстание в Централна Северна България. Севлиево, 1996, 83–94.

I.164. ПОП АТАНАСИЙ ГЪБЕНСКИ – ЗАТОЧЕНИК НА ОСТРОВ КИПЪР ОТ СЕЛО ГЪБЕНЕ. – В: А п р и л с к о т о въстание в Централна Северна България. Севлиево, 1996, 258–273.

1998

I.165. ИМЕНАТА НА ДЕЙЦИТЕ НА ТЪРНОВСКАТА КНИЖОВНА ШКОЛА В СЪВРЕМЕННАТА НИ ЛИЧНОИМЕННА СИСТЕМА. – В: П а т р и а р х Е в т и м и й Търновски и неговото време. Материали от национална научна сесия „600 години от заточението на св. Евтимий, патриарх Търновски” / В. Търново, 6 октомври 1993 /, Университетско издателство „Св. св. Кирил и Методий”, В. Търново, 1998, с.129-136.

1999

I.166. БИБЛИОГРАФИЯ НА БЪЛГАРСКАТА АНТРОПОНИМИЯ. – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика, т. 4. В. Търново, 1999, 127–207.

I.167. ОТКЪДЕ ИДВА СТАРИ БАЛВАН, БАЛВАН МАХЛА И БАЛВАН. – Б о р б а, VIII, № 26 (1593), 8 февр. 1999.

I.168. ОТКЪДЕ ИДВА БЕЛЯКОВЕЦ. – Б о р б а, VIII, № 37 (1604), 23 февр. 1999.

I.169. ФАМИЛНИ ИМЕНА В ОКРЪЖНИЯ ГРАД ЛОВЕЧ ДО 1980 ГОДИНА. – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската оно-

мастика, т. 4, Бащини, родови, фамилни имена, прякори и прозвища у българите. Университетско изд. „Св. св. Кирил и Методий”, В. Търново, 1999, с. 7–68.

I.170. ЦЕНЕН ИЗВОР ЗА АНТРОПОНИМИЯТА НИ ПРЕЗ XII – XIV ВЕК (Синодик на цар Борил). – В: Т ъ р н о в с к а книжовна школа, т. 6. Българската литература и изкуство от Търновския период в историята на православния свят. Шести международен симпозиум. В. Търново, 26-28 септември 1994. Университетско издателство „Св. св. Кирил и Методий”, В. Търново, 1999, с. 263-269.

2001

I.171. МЕСТНИТЕ ИМЕНА ВЪВ ВЕЛИКОТЪРНОВСКО. Университетско издателство ”Св. св. Кирил и Методий”, В. Търново, 2001, 321 с. (монография)

2002

I.172. НАРОДНИ ИМЕНА НА ЗВЕЗДИ И СЪЗВЕЗДИЯ В БЪЛГАРИЯ (АСТРОНИМИ-ЗВЕЗДОНИМИ). – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика, т. 5. Университ. изд. ”Св. св. Кирил и Методий”, В. Търново, 2002, с. 1–152. (студия)

I.173. НАЗВАНИЯ НА ПЕЩЕРИ И ПРОПАСТИ В БЪЛГАРИЯ ПО ЛИЧНИ ИМЕНА. – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика, т. 6. Университ. изд. „Св. св. Кирил и Методий”, В. Търново, 2002, с. 115-131. (студия)

Материали от юбилейната конференция, посветена на 80-годишнината на проф. Н. Ковачев (22-24 ноември 1999 г. гр. Велико Търново).

2005

I.174. ТОПОНИМИ, СВЪРЗАНИ С ЖИЗНЕНИЯ ПЪТ НА ТЕОДОСИЙ ТЪРНОВСКИ. – В: Теодосиеви четения. 600 години от успението на преп. Теодосий Търновски, 27 ноември 2003, Килифареvски манастир „Рождество Богородично”, Унив. изд. „Св. св. Кирил и Методий”, В. Търново, 2005, с. 23-31.

2009

I.175. МЕСТНИТЕ ИМЕНА В ДРЯНОВСКО. Университ. изд. „Св. св. Кирил и Методий“, В. Търново, 2009, 447 с. (монография)

I.176. МЕСТНИТЕ ИМЕНА В БЕЛЕНСКО (в съавторство с Р. Ковачева-Цветанова). Изд. “Фабер”, В. Търново, 2009, 251 с. (монография)

I.177. ПО ПОЖЪЛТЕЛИТЕ КНИГИ И КАМЕННИТЕ ПЛОЧИ НА МИНАЛОТО В СЕВЛИЕВСКИЯ КРАЙ. ПРИПИСКИ, БЕЛЕЖКИ И НАДПИСИ. Изд. „М-Прес“ ООД – Севлиево, 2009, 198 с. (монография)

II. НАУЧНОПОПУЛЯРНИ ПУБЛИКАЦИИ

II.1. АДАМ МИЦКЕВИЧ, БОРЕЦ ЗА СВОБОДА. – Л и т е р. подем (Ст. Загора), 2, № 4, 15 март 1947, с. 2, 4.

II.2. ВОДИТЕЛЯТ НА УНГАРСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ ЛАЙОШ КОШУТ Е БИЛ В СЕВЛИЕВО. – З е м е д. знаме, 26, № 476, 26 март 1948, с. 4; – Л и т е р. подем, 3, № 5–6, 15 юни 1948, с. 2.

На път за Шумен през август 1848 г. Кошут преспива в Севлиево в дома на Христо Спиридонов.

II.3. ИЗ БРАТСКА ПОЛША. – С е п т е м в р. победа (Плевен), 4, № 207, 3 авг. 1948, с. 2, 4.

За полско-българските културни и литературни връзки. Преводаческата дейност на Зофия Волник.

II.4. ВЕЛИКИЯТ СЛАВЯНИН АДАМ МИЦКЕВИЧ. – З е м е д. знаме, 26, № 694, 12 дек. 1948, с. 4.

По случай 150 години от рождението на поета и бореца за свобода.

II.5. ЕДНО ГЕРОИЧНО СЕЛО: ВОДАЧИТЕ НА ЕДИН БУНТ. [Фильо Радев Миленов и Христо Филев]. – В: В ъ з п о м е н а т е л е н лист (Кръвеник, Севлиевско), май 1951.

За водачите на Априлското въстание в Кръвеник, баща и син, загинали мъченически.

II.6. 75 ГОДИНИ ОТ ВЪСТАНИЕТО В КРЪВЕНИК. – Б о р б а (В. Търново), 7, № 19 (276), 12 май 1951.

За Априлското въстание в селото.

II.7. КРЪВЕНИШКОТО РЕВОЛЮЦИОННО ГНЕЗДО ПРЕЗ АПРИЛСКОТО ВЪСТАНИЕ В СЕВЛИЕВСКА ОКОЛИЯ. – В: В ъ з -
п о м е н а т е л е н л и с т (Кръвеник, Севлиево), май 1951.

II.8. АПРИЛСКОТО ВЪСТАНИЕ В СЕЛО КРЪВЕНИК. – И з -
г р е в (София), 7, № 2053, 23 май 1951.

Народна песен за въстанието, предадена на Васил Маринов и публикувана като негово откритие и записване.

II.9. ЦЕННИ АРХЕОЛОГИЧЕСКИ НАХОДКИ В СЕВЛИЕВ-
СКО. – Б о р б а (В. Търново), 7, № 40, 6 окт. 1951.

За археологическите разкопки на надгробни тракийски могили при с.
Столът и с. Кръвеник, Севлиево.

II.10. ЗНАМЕТО И ПЕЧАТА НА СЕВЛИЕВСКИЯ РЕВОЛЮ-
ЦИОНЕН КОМИТЕТ. – Б о р б а (В. Търново), 12, № 47 (726), 19
апр. 1956. Вж. № 134.

Печатът е изработен от часовникаря Димитър Пенчев, а знамето от
учителката Мариола Иванова Киселова и Рада Поппетева.

II.11. СЕВЛИЕВСКИ ЗАТОЧЕНИЦИ НА ОСТРОВ КИПЪР. –
В: Н а р о д н и б о р ц и (Севлиево), брой единствен, май 1965.

За заточени двама жители на Севлиево, седем от Ново село и един от
Гъбене.

II.12. ГЕРОИЧНОТО ВЪСТАНИЕ В СЕВЛИЕВСКА ОКОЛИЯ.
– Б о р б а (В. Търново), 12, № 57, 12 май 1956.

По случай 80 години от Априлското въстание.

II.13. С ПЕРО И МЕЧ. [Из дописките на Стефан Ив. Пешев]. – В:
Н а р о д н и б о р ц и (Севлиево), брой единствен, май 1965.

Дописки, поместени в Цариградския вестник “Напредък”, 1875 – 1876 г.

II.14. ВЪСТАНИЕТО В СЕЛО КРЪВЕНИК. – В: Н а р о д н и
б о р ц и (Севлиево), брой единствен, май 1965.

II.15. ЗА ЗНАМЕТО И ПЕЧАТА НА СЕВЛИЕВСКИЯ РЕВО-
ЛЮЦИОНЕН КОМИТЕТ. – В: Н а р о д н и б о р ц и (Севлиево), брой
единствен, май 1965. Вж. № 130.

II.16. ЮНАЧНИТЕ ДЕДИ РАЗКАЗВАТ. – В: Н а р о д н и б о р -
ци (Севлиево), брой единствен, май 1965.

Спомени на въстаниците Иван К. Кривошиев и Лалю Василев Пилитов.

II.17. В ТЪРНОВСКИ ОКРЪГ ОТНОВО МОГАТ ДА РАЗЦЪФ-
ТЯТ РОЗОВИ ГРАДИНИ. – Н а р о д н а м л а д е ж , 12, № 12 (2563), 3
окт. 1956.

За съществували розови насаждения в Тревненско и Севлиево преди
Освобождението и след това до към 1930 г.

II.18. РОЗОВАТА КУЛТУРА ДА ПРЕЛЕТИ БИЛОТО НА СТА-
РА ПЛАНИНА. – Б о р б а (В. Търново), 12, № 120 (799), 6 окт. 1956.

За засяване на рози в с. Кръвеник и с. Хирево в Севлиевска околия.

II.19. НЕТОЧНОСТИТЕ ТРЯБВА ДА СЕ ИЗПРАВЯТ. – Н а -
р о д н а м л а д е ж , 13, № 278, 19 ноември 1956.

За неточности в текст на паметна плоча на площада в Севлиево –
имена на обесени през 1876 г.

II.20. СЕВЛИЕВСКИТЕ ЗАТОЧЕНИЦИ НА ОСТРОВ КИПЪР.
– Б о р б а (В. Търново), 12, № 49 (728), 24 апр. 1956. Вж. № 130.

II.21. РУСКИТЕ ВОЙСКИ В СЕВЛИЕВСКО. – Б о р б а (В. Тър-
ново), 13, № 49 (884), 23 апр. 1957.

Пребивавали в Севлиево през 1810, 1829, 1877, 1944 години.

II.22. ПЪРВИТЕ ЧИТАЛИЩА В СЕВЛИЕВСКА ОКОЛИЯ. –
Б о р б а (В. Търново), 13, № 62, 23 май 1956.

Читалище “Росица” в Севлиево 1870 г., “Трезвеност” 1870 г. в Сухин-
дол и “Горско начало” в с. Горско Сливово.

II.23. ПЪРВИТЕ ОГНИЩА НА ПРОСВЕТА В СЕВЛИЕВСКО.
– Б а л к а н с к о з н а м е (Габрово), 8, № 51, 24 юни 1957.

За първите училища и читалища в Севлиево.

II.24. СЕВЛИЕВСКО ПРЕЗ ВРЕМЕ НА ПЪРВОБИТНООБ-
ЩИННИЯ СТРОЙ. – Б о р б а (В. Търново), 14, № 6 (997), 14 ян. 1958.

Сведение за най-ранните археологически находки от новокаменната,
медната, бронзовата и желязната епохи пр. н. е.

II.25. ИЗУЧАВАНЕ ИСТОРИЯТА НА РОДНИЯ КРАЙ. – У ч и -
т е л с к о д е л о , 9, № 81, 7 окт. 1958.

Споделя се опит по краеведение с ученици.

Отзив: Ч о л о в, Петър. Учителите и изучаването на родния край. – У ч и т. дело, 9, № 2, 3 ян. 1958.

За изнасяни беседи от учителя Ковачев пред гражданите в Севлиево.

П.26. ЗА ИМЕТО НА СЕЛО КРЪВЕНИК. – Б а л к а н с к о знаме (Габрово), 9, № 12 (624), 6 февр. 1960).

От *Кръвеник* 'скрита местност', сродно със *Скръвена*, *Скръвеник*.

П.27. ПАТРОНЪТ НА НАШИТЕ ЧАВДАРЧЕТА. – У ч и т. дело, 11, № 11, 1 март 1960.

За хайдутина *Чавдар войвода*.

П.28. КЪРДЖАЛИЙСКИТЕ РАЗМИРИЦИ В СЕВЛИЕВСКО. – Б а л к а н с к о знаме (Габрово), 9, № 25, 23 март 1960.

Исторически извори и предания за нападенията на кърджалиите в околията през 18–19 век.

П.29. РОДОЛЮБЕЦЪТ НИКОЛА ДАБЕВ – ПАТРОН НА УЛИЦА. – Б а л к а н с к о знаме (Габрово), 9, № 31, 13 април 1960.

Участие на Н. Дабев в Априлското въстание.

П.30. ДЯДО ФИЛЪО – ПАТРОН НА УЧИЛИЩЕТО. – Б а л к а н с к о знаме (Габрово), 9, № 51, 22 юни 1960.

Ръководител на Априлското въстание в Кръвеник, Севлиево.

П.31. ЗА НАЗВАНИЯТА НА НЯКОЛКО РЕКИ В СЕВЛИЕВСКО. – Б а л к а н с к о знаме (Габрово), 9, № 70, 27 авг. 1960.

Обясняват се имената на *Росица*, *Видима*, *Кръпец* и *Мъгър*.

П.32. ВИТАТА СТЕНА. [Знаете ли къде се намира средновековното селище Витен и какво значи името му?]. – Б а л к а н с к о знаме (Габрово), 9, № 89, 2 ноември 1960.

Локализира се средновековният *Витенград* и се тълкува името му. (Вж. № 1.8, 49, 68, 119???)

П.33. СЕЛИЩЕТО, ПРЕДШЕСТВЕНИК НА СЕВЛИЕВО. – Б а л к а н с к о знаме (Габрово), 9, № 100, 10 дек 1960.

Средновековното укрепено селище *Хотелград*, северозападно от Севлиево, на Крушовски хълм.

II.34. ЗА НАЗВАНИЕТО НА СЕЛО СУХИНДОЛ. – В: П л а м - т я щ о огнище. Сухиндол, 1961, 51–53.

От *сохин* ‘разклонен, разсоват’ *дол* (поток).

II.35. СМЪРТТА НА БУНТОВНИКА. – Б а л к а н с к о знаме (Габрово), 9, № 35, 26 апр. 1961.

За смъртта на войводата Филъ Радев Миленов от Кръвеник, водач на Априлското въстание в селото.

II.36. ПРЕБИВАВАНЕТО НА ЛАЙОШ КОШУТ В СЕВЛИЕВО. – Б а л к а н с к о знаме (Габрово), 10, № 102, 13 дек. 1961.

Отражението на събитието в приписки на църковни книги в църквата “Св. Пророк Илия” в града. (Вж. № II.2)

II.37. ИВАН МАРАНГОЗОВ – ИСТОРИК НА АПРИЛСКОТО ВЪСТАНИЕ В СЕВЛИЕВСКО. – С е в л. трибуна (Севлиево), 4, № 4 (57), 28 февр. 1962.

От рода Марангозите, роден на 20 апр. 1874 г., поч. на 16 май 1959 г., автор на книгата “Новоселското въстание”, 1903, трето изд. 1937.

II.38. НОВА ПРОЛУКА КЪМ ТЪМНОТО МИНАЛО НА СЕЛИЩАТА В СЕВЛИЕВСКО. – С е в л. трибуна (Севлиево), 4, № 18, 26 септ. 1962.

Върху студията на турколога Руси С т о й к о в. Наименованията на български селища в турски документи на Ориенталския отдел на Народната библиотека от XV, XVI, XVII и XVIII век. – В: И з в. на Народната библиотека за 1959 г. Т. I (VII). С., 1961, 363–490 и отделен отпечатък.

Правят се някои допълнения за селища в Севлиево и се локализируют изчезналите селища *Марево*, *Хоталич*, *Долно Крушево*, *Долно Чадърлий*, *Малково*, *Алфакларе* и *Охъден*.

II.39. СЕВЛИЕВСКО В НАЧАЛОТО НА XV ВЕК СПОРЕД ТУРСКИ ДОКУМЕНТИ. – С е в л. трибуна (Севлиево), 4, № 22 (77), 29 ноември 1962.

В съавторство с Руси Стойков се дават извадки от тур. документи за тимари в Севлиево през XV в.

II.40. ВЪТРОПОЛЕ – УЗАНА. – Т у р и с т, 9, № 4, април 1964.

Названието *Вътрополе* се тълкува като ‘вътрешно в планината поле’, а *Узана* от *узан* ‘нещо удължено; рътлина’ или *а(г)зан* ‘дървено водопойно корито’.

П.41. И ШПИОНИНЪТ ИСКА ПЕНСИЯ. – С е в л. трибуна (Севлиево), 8, № 11 (182), 21 март 1966.

В Историческия архив при Народната библиотека София е съхранено прошение на севлиевския фурнаджия Тасьо Лалев “на служба официален шпионин при турското правителство” – иска пенсия с мотиви, че “спомогнал за освобождението на България” – съгласувал показанията на затворниците по време на Априлското въстание в Севлиевско.

П.42. ХРИСТО ЦОНЕВ КЪНЕВ УСТАБАШИЕВ РАЗКАЗВА. – С е в л. трибуна (Севлиево), 8, № 16 (187), 25 април 1966.

Спомени на участник в Априлското въстание.

П.43. ТЕ СЕ БИХА ЗА НАШАТА СВОБОДА. – Т р у д о в фронт (с. Стоките, Севлиевско), № 5 (71), 12 май 1966.

Дават се сведения за възрастта и дейността на 104 участници в Априлското въстание в с. Кръвеник, родното село на автора.

П.44. НОВОСЕЛСКОТО ВЪСТАНИЕ В СПОМЕНИТЕ НА ДИМИТЪР ЦОНКОВ. – З а р я на комунизма (Ловеч), 8, № 57 (749), 14 май 1966.

За събития в селото по време на Априлското въстание и за революционера Никола Дабев.

П.45. ЛЕГЕНДАРНИЯТ АПРИЛСКИ ГЕРОЙ ФИЛЪО РАДЕВ МИЛЕНОВ. – О т е ч е с т в. фронт, 21, № 6746, 18 май 1966.

Организатор на Априлското въстание в Кръвеник, Севлиевско.

П.46. АПРИЛСКОТО ВЪСТАНИЕ В КРЪВЕНИК, БАТОШЕВО И ГЪБЕНЕ. – В: Н о в о с е л с к о т о въстание (Юбилеен лист). Ловеч, Окръжен народен съвет, 20 май 1966.

За участието в Априлското въстание на трите селища от Севлиевска околия 1876 г.: Кръвеник, Батошево и Ново село (Априлци).

П.47. ЗА НАЗВАНИЕТО НА СТАРАТА БЪЛГАРСКА СТОЛИЦА. – Б о р б а (В. Търново), № 2182 – 2185, 8–15 дек. 1966.

Първи вариант на студия за името на Търновград. (Вж. № I.28 и 30)

П.48. ЗА НАЗВАНИЯТА НА ВЕЛИКОТЪРНОВСКИТЕ КВАРТАЛИ, ПЛОЩАДИ И УЛИЦИ. – Б о р б а (В. Търново), 24, № 90, 27 юли 1967.

За имената на 150 улици и 8 площада в града и тяхната семантична класификация.

II.49. ЗА УЛИЧНИТЕ НАЗВАНИЯ ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО.
– Б о р б а, 24, № 107, 5 септ. 1967.

Предложение за широко компетентно обсъждане при именуване и преименуване на улици, като имената им по-здраво се свързват с историята на града.

II.50. ФИЛИП ТОТЮ ВОЙВОДА. ОТКЛИК В ДУШАТА НА НАРОДА. – Б о р б а, № 65, 30 май 1967.

По случай 100-годишнината от сражението на Филипоттевата чета с турците при с. Върбовка на 3–4 юни 1867 г.

II.51. ПО ПОЖЪЛТЕЛИТЕ ЛИСТИ И КАМЕННИТЕ ПЛОЧИ НА МИНАЛОТО. – С е в л. трибуна (Севлиево), 10, № 12, 13 март; № 14, 27 март; № 23, 5 юни 1968; – Р о с и ц а (Севлиево), 121, № 28, 11 юли; № 29, 18 юли; № 30, 25 юли; № 31, 1 авг. 1968.

Приписки и надписи от книги, каменни паметници, чешми, мостове, сгради и др. от Севлиевско и за Севлиевско.

II.52. ОЩЕ Е ПРИБЪРЗАНО В ДУМАТА “ТЧЕЛИЩЕ” ДА СЕ ВИЖДА ПЕЧАТНА ГРЕШКА. – Т р е в н е н с к и з о в, 10, № 7, 30 април 1969.

За появата на думата *читалище* в нашия език; с вероятен предшественик *тчелище*.

II.53. ХАЙДУШКИ СБОРИЩА. – Б о р б а, 25, № 67, 4 юни 1968.

Места, където напролет, по Гергьовден, са се събирали отделни хайдушки дружини, за да действат през годината; известни свърталища: *Агליкина поляна, Козарева поляна, Божã поляна, Рãвно бõче, Рамадãна, Илийница...*

II.54. ПО ХАЙДУШКИТЕ ПЪТЕКИ НА СЕВЛИЕВСКО. – С е в л. трибуна (Севлиево), 10, № 28, 10 юли 1968.

За прославени хайдути в Севлиевско: *Калофер войвода, Мирчо войвода, Младен войвода, Дядо Млечко, Хайдут Рада, Минчо войвода...*

II.55. ПО ХАЙДУШКИТЕ ПЪТЕКИ НА ЛОВЕШКО (ЛОВЧАНСКО). – З а р я на комунизма (Ловеч), 10, № 92, 1 авг. 1968.

За хайдутите *Кусам войвода, Христо Палисвец, Минчо войвода, Хайдут Ралчо, Стоян Дулев...*

П.56. НАШИТЕ ХАЙДУШКИ ЗНАМЕНА. – В е ч е р н и н о в и -
ни, 18, № 5294, 30 септ. 1968.

За появата и цветовете на хайдушките ни знамена; първото знаме с
лъв от 1854 г.

П.57. КЪМ ИСТОРИЯТА И ЕТИМОЛОГИЯТА НА “ШУМЕН”.
– Ш у м е н с к а з а р я, 3, № 25, 25 юли 1968.

Името се свързва с първична зашумена, гориста местност, където
възниква крепостта.

П.58. ТЕ БРОДЕХА ПО ХАЙДУШКИТЕ ПЪТЕКИ. – В: П р о -
с л а в а на хайдутството. В. Търново, Окръжен исторически музей,
1968, 13–17.

По случай 100-годишнината от четите на *Филип Тотьо, Хаджи Ди-
митър и Стефан Караджа* и всенародния празник “Прослава на хайдут-
ството” се дават сведения за хайдути от Великотърновския край: *Кара
Добри, Стоян войвода, Хайдут Сидер, Узун Петко, Мирчо войвода, Мла-
ден войвода, Пенка Хайдутка, Рада Барачката, Сергей Грешни, Еленка
войвода, Куман войвода, Калчо войвода.*

П.59. ИЗ МИНАЛОТО НА СЕВЛИЕВО. – С е в л. трибуна, XV,
№ 2, 11 ян. 1969.

Кърджалийски нападения в Севлиево.

П.60. СЕВЛИЕВО – ИЗДАТЕЛСКИ ЦЕНТЪР. – С е в л. трибу-
на, 11, № 21, 24 май 1969.

Статия за печатарите и издателите в града.

П.61. СЕВЛИЕВО – ИЗДАТЕЛСКИ И ПЕЧАТАРСКИ ЦЕН-
ТЪР. – С е в л. трибуна, 11, № 29, 31 май 1969.

За печатниците в Севлиево.

П.62. ЖУРНАЛИСТИКАТА В СЕВЛИЕВО. – С е в л. трибуна,
11, № 24, 14 юни 1969.

За около 90-те вестници и списания, излизали в Севлиево и Севлиево.

П.63. ПЪРВИЯТ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИ ВЕСТНИК “РОСИЦА”
И СЕВЛИЕВО. – Р о с и ц а, 11, № 37 (362), 13 септ. 1969.

По случай спирането на в-к *Севлиево трибуна* и продължаването
му под заглавие *Росица*.

II.64. ИЗЧЕЗНАЛОТО СЕЛО МАЛКОВО. – Р о с и ц а (Севлиево), 12, № 5, 31 ян. 1970.

Старо средновековно село, разселено поради кърджалийски нападения в началото на XIX век; посочват се имена на жители от XV в.

II.65. ЗА ПРОИЗХОДА НА ИМЕТО ЛЯСКОВЕЦ. – Б о р б а, 27, № 43, 9 апр. 1970.

За историята и произхода на името по първична местност, свързана с *леска*.

II.66. СТЕФАН ПЕШЕВ И НЕГОВИТЕ ДОПИСКИ. – Р о с и ц а (Севлиево), 12, № 20 (397), 16 апр. 1970.

Председател на Севлиевския революционен комитет 1875/76 г., читалищен деец и дописник на цариградски вестници.

II.67. САВА СТЕФАНОВ ПОПОВ. ВИДЕН БЪЛГАРСКИ ГЕОГРАФ. – Р о с и ц а (Севлиево), 12, № 32, 8 окт. 1970.

Издам монографията “Севлиево и Севлиевско – физико-географски очерк”, С., 1936.

II.68. ПО ПОЖЪЛТЕЛИТЕ ЛИСТИ И КАМЕННИТЕ ПЛОЧИ НА МИНАЛОТО. – Р о с и ц а, 12, № 28, 11 юли; № 29, 18 юли; № 30, 25 юли; № 31, 1 авг. 1970.

Продължение от публикацията на приписки и надписи от Севлиевско. (Вж. № II.51)

II.69. ИМЕНАТА НА НАШИТЕ СЕЛИЩА. БЕРКОВИЦА. – С е п т е м в р. слово (Монтана), 18, № 1606, 30 март 1971.

В турски документ от 1478 г. *Берковча*, *Беркофджа*; по прил. *Берков* от ЛИ *Берковица*.

II.70. ТОПОНИМИ В ПРОИЗВЕДЕНИЯТА НА ТЪРНОВСКАТА КНИЖОВНА ШКОЛА И ЗНАЧЕНИЕТО ИМ ЗА МИНАЛОТО НА ГРАДА. – Б о р б а, 29, № 123, 14 окт. 1971.

За местните имена: *Трънов*, *Трапезица*, *Света гора*, *Киефаларево*.

II.71. НЕИЗВЕСТЕН ПРЕПИСВАЧ-КНИЖОВНИК ОТ БАТОШЕВО. – Р о с и ц а, 14, № 47, 18 ноември 1972.

Ръкописен сборник в Елена, писан от “Поп Тихо от Батошово” 1665 г.

II.72. ИМЕНАТА НА НАШИТЕ СЕЛИЩА – ГОРНА И ДОЛНА ВЕРЕНИЦА. – С е п т е м в р. слово (Монтана), 19, № 1860, 21 ноември 1972.

От изчезнала дума *вереница* ‘редица, верига’, по редично разположение височини – верига.

II.73. НОВ РЪКОПИС И НЕИЗВЕСТЕН УЧИТЕЛ ОТ СЕВЛИЕВСКО. – Р о с и ц а, 14, № 49 (530), 2 дек. 1972.

Във Великотърновската митрополия “Празничен миней – Пентикостар” с приписка: “писах аз грешни Янко даскал” от Тетевен.

II.74. ЗА ИМЕНАТА ВЪРХУ ПРЪСТЕНИ ОТ ПОГРЕБЕНИЯ ПРИ ЦЪРКВАТА “СВ. 40 МЪЧЕНИЦИ” – Б о р б а, 30, № 23 (3299), 24 февр. 1973.

За имената на пръстените-печати (Вж. № I.79 и № I.85).

II.75. ОЩЕ НЕЩО ЗА ИМЕТО НА СЕВЛИЕВО. – Р о с и ц а, 15, № 40, 6 окт. 1973.

Нови доводи за *Севлиево* като наследник на средновековното укрепено селище *Хотелград*.

II.76. НОВА ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ТЪЛКУВАНЕ НА ИМЕТО “ВАРНА”. – Н а р о д н о дело (Варна), 30, № 246, 20 окт. 1973.

Преносно име от *Варна рекà*, днес *Девненска*, *Провадийска* река.

II.77. БАТОШЕВО И НЕГОВОТО ИМЕ. – Р о с и ц а, 15, № 46, 17 ноември 1973.

По старинно славянско лично име *Батош*, като Радощ, Милош; името посочено в Батошевски надпис от XIII в. “*Село (Батош)-ово*”.

II.78. МЪЖКИ ЛИЧНИ ИМЕНА В СЕВЛИЕВСКО ОТ XVI ВЕК. – Р о с и ц а, 15, № 47, 24 ноември 1973.

Съобщава лични имена на данъкоплатци българи от Севлиево XVI в. от села: *Горно* и *Долно Калакастрово* (сега Красно Градище), *Горно Калугерово* (днес Горско Калугерово), *Дебелцово* и *Долно Крушево* (изчезнало) в м. Юртлука северно от Севлиево.

II.79. НЕИЗВЕСТЕН УЧИТЕЛ ОТ СЕВЛИЕВСКО ОТ XVI ВЕК. – Р о с и ц а, 16, № 4, 26 ян. 1974.

В приписка на “Устав на божествена служба” в Брашов, Румъния, се сочи името на *Даскал Никола* от с. *Българе*, днес махала към с. Млечево, Севлиево.

II.80. ЗА ИМЕНАТА НА НЯКОИ СЕЛИЩА. – Б о р б а, 31, № 29, 7 март 1974.

За имената на с. *Балвân, Балвân махалâ* (Ветренци), *Вонѐща водâ, Върлинка, Ёмен, Каябунâ* (изчезнало), *Кръстѐц* във Великотърновско.

II.81. НОВОТКРИТ РЪКОПИС ОТ ЛОВЕЧ ЗА ЦЪРКОВНО-ПРОСВЕТНОТО ДЕЛО В ТРОЯНСКО И СЕВЛИЕВСКО ПРЕЗ XVI ВЕК. – З а р я на комунизма (Ловеч), 16, № 46, 18 апр. 1974.

“Устав божествение служби” – ръкопис от Брашов, Румъния, съставен от *Граматиц Петър*, отсядал в манастир *Ястреб* при Ловеч; подвързан от *Даскал Никола* от с. *Българе* (Вж. № II.79).

II.82. ЗА ПРОИЗХОДА И ЗНАЧЕНИЕТО НА ИМЕТО “ЕТЪР”. – Ю б и л е е н лист “50 години “Етър” (Велико Търново), 24 април 1974, с. 4.

II.83. ПЛАН ЗА ОБЯВЯВАНЕ И ПРОВЕЖДАНЕ НА АПРИЛСКОТО ВЪСТАНИЕ В СЕВЛИЕВСКО. – Р о с и ц а, 17, № 18, 3 май 1975.

II.84. РУСКИЯТ ГЕНЕРАЛЕН ЩАБ ЗА РУСАЛИЙСКИЯ ПРОХОД. – Р о с и ц а, 17, № 19, 10 май 1975.

Проучване на прохода за евентуално използване при военни действия.

II.85. ЗА ПЪТЯ НА ЦАНКО ДЮСТАБАНОВ ОТ МАРАГИДИК ДО БОЙНОВЦИ. – Б а л к а н с к о знаме (Габрово), 24, № 56, 15 май 1875.

Уточняване пътя на Дюстабанов след разбиване на Габровската чета през Априлското въстание в Ново село (днес Априлци).

II.86. ОТ КАКЪВ ПРОИЗХОД Е ИМЕТО НА СЕЛО БАТУЛЦИ. – З а р я на комунизма, 24, № 56, 15 май 1975.

По родово име от лично име Батул (Вж. № I.52).

II.87. ОТНОСНО ПРЕИМЕНУВАНЕТО НА БАЛНЕОЛЕЧЕБНОТО И КУРОРТНО СЕЛО ВОНЕЩА ВОДА. – Б о р б а, 32, № 72, 19 юни 1975.

Вместо предложеното ново име Филипотоето, селото да запази старото название Вонеща вода, с което е известно поради минералния извор.

П.88. ПОДГОТОВКА НА ВЪСТАНИЕТО В СЕВЛИЕВСКО ПРЕЗ 1875 ГОДИНА. – Б а л к а н с к о знаме, 24, № 138, 25 ноември 1975.

Обстановката в Севлиево околия и Търновски окръг в навечерието на Априлското въстание.

П.89. МЛЕЧОВЕНИ ПАПУРИ СЕЯТ – КРЪВЕНИЧЕНИ КУРШУМИ ЛЕЯТ. – А н т е н и, 5, № 49, 5 дек. 1975.

Спомени на Лальо Василев – Пилит от Кръвеник за подготовката на Априлското въстание в Севлиево.

П.90. ИМЕТО НА ДРЯНОВО. – Б а л к а н с к о знаме (Габрово), № 149 (2935), 19 дек. 1975.

П.91. ПОДНОВЕТЕ ИМЕТО МИ... – А н т е н и, 6, № 1, 2 ян. 1976.

Поръка на революционера Йонко Карагъзов от Севлиево до съпругата му Цона Лазарова по време на Априлското въстание.

П.92. НАЙ-РАННОТО МИНАЛО НА ГЕРОИЧНО НОВО СЕЛЮ. – З а р я на комунизма, 18, № 8 (2238), 20 ян. 1976.

По археологически податки и исторически извори се маркира историята на селото, възникнало в края на XV и началото на XVI век.

П.93. ЗА НАЗВАНИЕТО НА ГРАД СВИЩОВ. – Д у н а в с к о дело (Свищов), 23, № 2, 16 ян. 1976.

По местност, брулена от ветрове – гл. *свистя* или по антропоним *Свищов*.

П.94. НОВОСЕЛСКИЯТ КРАЙ В 1871 Г. ПРЕЗ ОЧИТЕ НА ФЕЛИКС КАНИЦ. – З а р я на комунизма, 18, № 7, 17 ян. 1976, с. 3.

Впечатленията на унгарския пътешественик, посетил и нощувал в Ново село през 1871 г.

П.95. БАЩА МИ НОСЕШЕ КОМИТСКО ИМЕ. – Р о с и ц а, 18, № 3 (692), 17 ян. 1976.

Спомени на Харалан Войводата, отнасящи се до баща му, именуван от местния революционен комитет в Севлиево “Войводата”.

П.96. “БЪДЕТЕ СПОКОЙНИ, ОТИВАМ ЗА НАРОДА” – Б а л к а н с к о знаме, 24, № 10 (2950), 23 ян. 1976.

Спомени на Иванка Д. Карагьозова, братовчедка на априлския борец Йонко Карагьозов.

II.97. АЗ БЯХ ОТ ВТОРАТА ГРУПА СЪЗАКЛЯТНИЦИ. – Б а л к а н с к о знаме, 24, № 11, 27 ян. 1976.

Спомени на Стефан Г. Нерезов за Априлското въстание в Севлиево.

II.98. ДУХОМ ДА НЕ ПАДАТЕ. – Р о с и ц а, 18, № 3, 31 ян. 1976.

Спомен на участника в Априлското въстание в Кръвеник свещ. Иван Михов Пенков.

II.99. ДОНЧО ЙОВЕВ ФЕСЧИЕВ – ПЪЛНОМОЩНИК НА ТЪР-
НОВСКИЯ РЕВОЛЮЦИОНЕН КОМИТЕТ В СЕВЛИЕВО. “ВО-
ЛЕНТИРЪТ” – Б а л к а н с к о знаме, 24, № 15 (2955), 5 февр. 1976.

Участието на Фесчиев по време на Априлското въстание в Севлие-
во, Батошево, Кръвеник и Ново село, загинал под връх Марагидик.

II.100. ДЯКОНЪТ НЕ ДОШЪЛ ПОВЕЧЕ. – Р о с и ц а, 18, № 8,
21 февр. 1976.

Пребиваването на Васил Левски в Севлиево в хана на Христо Дочев.

II.101. ЧЕРЕШОВАТА АРТИЛЕРИЯ В ПЪРВИ РЕВОЛЮЦИО-
НЕН ОКРЪГ. – Б о р б а, 33, № 30, 9 март 1976.

Осигуряване на черешови топове за Кръвеник и Ново село – Севли-
евска околия, 1876 г.

II.102. ВСЯКО ТЪРПЕНИЕ ИМА КРАЙ. [Предпоставки за из-
бухване на въстанието в Севлиевския край]. – Р о с и ц а, 17, № 11 (700),
12 март 1976.

II.103. ПОДВИГЪТ НА КОВАЧА КОЛЪО ТОДОРОВ. – З а р я
на комунизма, 18, № 29, 1 април 1976.

За героичната смърт на оръжейника на Ново село по време на Ап-
рилското въстание. Спомени на жена му Стана Колева.

II.104. “КАКТО ЩАТ ДА МЕ МЪЧАТ, НИЩО НЯМА ДА КА-
ЖА”. – Б а л к а н с к о знаме, 25, № 42, 8 април 1976.

За клетвата на въстаниците в Ново село, Севлиево (днес Априлци,
Ловешка област).